

De afscheidsbrief van Dennis Wiersma. 'Populariteit was niet mijn doel'

Posted on 24 juni 2023 by Gastauteur

[Op de avond van donderdag 22 juni 2023 maakte VVD-minister van Onderwijs Dennis Wiersma bekend dat hij ontslag neemt. Hieronder de integrale tekst van zijn afscheidsbrief, die tot dusver alleen op Twitter beschikbaar was.]

Met pijn in mijn hart laat ik weten dat ik stop als Minister voor Onderwijs.

Dat was geen makkelijk besluit. Maar voor mij helaas een niet meer te vermijden gevolg van de afgelopen periode.

De afgelopen maanden waren heftig. In de eerste plaats voor de mensen die ik heb gekwetst. Daarvoor heb ik meerdere keren, ook publiekelijk, excuses aangeboden. En terecht. Want niemand wil met een vervelend gevoel of knoop in zijn maag aan het werk gaan. Mijn deur blijft voor hen altijd open staan. Deze periode was tegelijkertijd ook heftig voor alle directe collega's, mijn omgeving, ons gezin en voor mijzelf.

Laat ik helder zijn: ik ben soms te scherp geweest aan tafel. Ik heb me niet neergelegd als iemand zei dat iets niet kon. Ook als ze dat herhaaldelijk zeiden. Dan bleef ik duwen, soms ook op een te felle manier. In de media zijn de afgelopen weken echter ook sommige voorbeelden en kwalificaties gebruikt die ik echt niet herken. De afgelopen weken ben ik daar bewust niet op ingegaan, omdat het zou kunnen leiden tot een welles-nietes discussie in de media die geen recht doet aan de gevoelens van mensen die last hebben gehad van het gedrag waar wel sprake van is geweest. Ik wilde het herstellen van relaties, goede gesprekken voeren met collega's en het werken aan mijzelf vooropstellen.

De stevige grond die ik nodig heb om dat te doen, is echter weg. Ik merk nu in mijn werk dat ik in een situatie ben beland waarin het niet meer uitmaakt wat er gebeurd is en wat mijn toon en intentie was. Ik vind dit geen gezonde uitgangspositie. De kramp die daar het gevolg van is, is uiteindelijk voor niemand goed. Ook niet voor de mensen met wie ik juist weer de goede weg op aan het gaan was.

Het onderwijs vraagt om een daadkrachtig bestuurder die orde op zaken stelt. Die het onderwijs op nummer 1 zet. Die ervoor zorgt dat leerlingen de beste basis voor hun toekomst krijgen. Goed leren rekenen, schrijven en lezen. Dat ze Nederland leren waarderen en respecteren, klaargestoomd worden voor het verdere leven.

Daarvoor moet je soms door muren heen breken en stevig op de deur van heilige huisjes durven kloppen. Ook als sommigen vinden dat het gelijk al jaren aan hun kant staat, terwijl juist dát soms op gespannen voet staat met de ervaringen van leraren, leerlingen en ouders.

De stevige koers die we met elkaar hebben afgesproken, is in mijn ogen noodzakelijk. Dat maakt je niet overal populair, maar dat was ook niet het doel. Het is een koers waar ik nog steeds achter sta en waar ik samen met heel veel collega's van OCW hard aan heb gewerkt. Maar in de huidige omstandigheden voel ik mij niet vrij genoeg om die stevige inhoudelijke koers te blijven volgen. En dat verdient het onderwijs niet. Daarom wil ik die ruimte laten aan een opvolger.

Nederland is een land dat mij veel kansen heeft gegeven. Als verlegen ventje uit Friesland, beland je niet vanzelf in Den Haag. Daar zijn lieve en goede mensen om je heen voor nodig. En een portie doorzettingsvermogen. Voor die kansen ben ik Nederland en alle mensen die mij op weg hebben geholpen, enorm dankbaar.

Allereerst dank aan alle collega's van SZW en OCW voor hun steun en toewijding om samen Nederland iedere dag een beetje beter te maken.

Daarnaast heb ik nog meer respect en waardering gekregen voor alle mensen die bijvoorbeeld als leraar, ondersteuner, schoolleider, bestuurder, betrokken ouder of leerling iedere dag het verschil maken. Nederland moet goed beseffen dat we niet zonder jullie kunnen.

En tot slot, mijn speciale dank aan mijn club, de VVD. In 2006 zei Mark Rutte bij zijn overwinningsspeech na de lijsttrekkersverkiezing dat hij wil strijden tegen het beeld dat de VVD er alleen is voor de mensen die het al goed hebben. En zich juist daarom ook sterk wil maken voor onze zorg, onze planeet en ons onderwijs. Het was voor mij reden om die zomer van 2006 lid te worden.

Het is een grote eer geweest om jaren later in volle overtuiging aan die opdracht te hebben mogen werken. Ik ben ongelooflijk dankbaar voor het werk dat ik de afgelopen jaren met hart en ziel heb mogen doen voor Nederland. Met een speciaal plekje in mijn hart voor al die kinderen en volwassenen voor wie het niet vanzelf gaat of vanzelfsprekend is, maar die keer op keer weer de schouders eronder zetten.

We gaan elkaar zien, maar voor nu zet ik een stap terug.

(Publicatie met toestemming van de auteur)